

MORONIN KIRJA

1 LUKU

Moronin turvaton asema. Hän kirjoittaa, toivoen laamanilaisille menestystä.

1. Nyt minä, Moroni, laadittuani lyhennettyyn muotoon kertomuksen Jaredin kansasta, olin ajatellut, etten enää kirjoittäisi, mutta minä en tähän mennessä ole menettänyt henkeäni; enkä minä ilmaise itseäni laamanilaisille, etteivät he ottaisi henkeäni.
2. Sillä katso, ylen ankarat sodat raivoavat heidän omassa keskuudessaan, ja vihassansa he ottavat hengiltä jokaisen nefiläisen, joka ei kiellä Kristusta.
3. Enkä minä, Moroni, tahdo kieltää Kristusta; sen tähden minä vaellan, minne voin, oman henkeni turvaksi.
4. Sen tähden minä vielä kirjoitan muutamista asioista, päinvastoin kuin olin aikonut, sillä minä en ollut luullut enää mitään kirjoittavani; mutta minä kirjoitan vielä muutamista asioista, jotta ne kenties olisivat hyödyksi veljilleni laamanilaisille jonakin myöhemmän ajankohtana, jos Herra niin tahtoo.

2 LUKU

Pyhän Hengen antamisesta nefiläisten kahdentoista kautta.

1. Kristuksen sanat, jotka hän puhui opetuslapsillensa, niille kahdelletoista, jotka hän oli valinnut, pannelsaan kätensä heidän päällensä -
2. ja hän kutsui heitä nimeltä, sanoen: Huutakaa avuksenne Isää minun nimessäni voimalisessa rukouksessa; ja tämän tehtyänne teillä on valta antaa Pyhä Henki sille, jonka päälle te panette kätenne; ja minun nimessäni teidän tulee se antaa, sillä niin minun apostolini tekevät.
3. Ja nämä sanat Kristus lausui heille ensimmäisen näyttäytymisensä aikana, eikä kansanjoukko sitä kuullut, mutta opetuslapset kuuluivat sen; ja jokaiseen, jonka päälle he kätensä panivat, laskeutui Pyhä Henki.

3 LUKU

Pappien ja opettajien asettamisesta.

1. Tapa, miten opetuslapset, joita sanottiin kirkon vanhimmiksi, asettivat pappeja ja opettajia -
2. rukoiltuaan Isää Kristuksen nimessä he panivat kätensä heidän päällensä ja sanoivat:
3. Jeesuksen Kristuksen nimessä minä asetan sinut papiksi, (tai jos hänestä oli tuleva opettaja) minä asetan sinut opettajaksi saarnaamaan parannusta ja syntien anteeksisaamista Jeesuksen Kristuksen kautta, pysymällä vahvana uskossa hänen nimeensä loppuun asti. Amen.
4. Ja tällä tavoin he asettivat pappeja ja opettajia Jumalan ihmisille antamien lahjojen ja kutsumusten mukaan; ja he asettivat heidät Pyhän Hengen voimalla, joka oli heissä.

4 LUKU

Millä tavoin sakramentin leipä on annettava.

1. Tapa, miten heidän vanhimpansa ja pappinsa antoivat Kristuksen lihan ja veren seurakunnalle; ja he antoivat sen Kristuksen käskyjen mukaisesti; sen tähden me tiedämme, että se tapa on oikea; ja vanhin tai pappi antoi sen -
2. ja he polvistuivat seurakunnan kanssa ja rukoilivat Isää Kristuksen nimessä, sanoen:
3. Oi Jumala, iankaikkinen Isä, Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä me pyydämme sinua siunaamaan ja pyhittämään tämän leivän kaikkien niiden sieluille, jotka sitä nauttivat, että he söisivät Poikasi ruumiin muistoksi ja todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen Isä, että he ovat valmiit ottamaan Poikasi nimen päällensä ja aina muistamaan hänet ja pitämään hänen käskynsä, jotka hän on antanut heille, jotta hänen Henkensä aina olisi heidän kanssansa. Amen.

5 LUKU

Millä tavoin sakramentin viini on annettava.

1. Tapa, miten viini annettiin - Katso, he ottivat maljan ja sanoivat:
2. Oi Jumala, iankaikkinen Isä, Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä me pyydämme sinua siunaamaan ja pyhittämään tämän viinin kaikkien niiden sieluille, jotka siitä juovat, että he tekisivät sen Poikasi veren muistoksi, joka on vuodatettu heidän tähtensä; että he todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen Isä, että he aina muistaisivat hänet, jotta hänen Henkensä olisi heidän kanssansa. Amen.

6 LUKU

Kasteen edellytykset ja miten se toimitetaan. Kirkkokuri.

1. Ja nyt minä puhun kasteesta. Katso, vanhimmat, papit ja opettajat kastettiin, mutta heitä ei kastettu, elleivät he kasvaneet hedelmää, joka osoitti, että he olivat siihen kelloiset.
2. Ja kaste sallittiin vain niille, jotka tulivat särjetyin sydämin ja murtunein mielin ja osoittivat seurakunnalle, että he vilpittömästi tekivät parannuksen kaikista synneistänsä.

3. Ja vain sellaisille sallittiin kaste, jotka ottivat päälleen Kristuksen nimen, vakaana päättöksenään palvella häntä loppuun asti.
4. Ja kun heidät oli päästetty kasteesta osallisiksi ja Pyhän Hengen voima oli vaikuttanut heihin ja puhdistanut heidät, heidät luettiin Kristuksen kirkon jäseniin kuuluviksi, ja heidän nimensä merkittiin muistiin, jotta heitä muistettaisiin ja ravittaisiin Jumalan hyvällä sanalla, heidän pitämisekseen oikealla tiellä ja alati valppaina rukoukseen, yksin omaan Kristuksen ansioihin luottaen, joka oli heidän uskonsa alkaja ja täyttävä.
5. Ja seurakunta kerääntyi usein yhteen paastoamaan ja rukoilemaan ja keskenään keskustelemaan sielujensa parhaasta.
6. Ja he kerääntyivät usein yhteen nauttimaan leipää ja viiniä Herran Jeesuksen muistoksi.
7. Ja he pitivät tarkasti vaarin siitä, ettei heidän keskuudessaan olisi vääryyttä; ja jos joidenkin havaittiin tekevän väärin ja kolme kirkkoon kuuluvaa todistajaa vahvisti heidän syyllisyytensä vanhimmille, mutta he eivät tehneet parannusta eivätkä tunnustaneet, heidän nimensä pyyhittiin pois, eikä heitä luettu Kristuksen kansaan kuuluviksi.
8. Mutta niin usein kuin he katuivat ja pyysivät anteeksi vilpittömällä mielellä, heille annettiin anteeksi.
9. Ja kokouksensa kirkko johti Hengen vaikutuksen mukaisesti ja Pyhän Hengen voimalla, sillä siten kuin pyhän Hengen voima johdatti kirkon jäseniä joko saarnaamaan, kehoittamaan tai rukoukseen anomaan tai laulamaan, niin myös tapahtui.

7 LUKU

Moroni esittää Mormonin opetukset uskosta, toivosta ja rakkaudesta.

1. Ja nyt minä Moroni kirjoitan vähän siitä, mitä isäni Mormon puhui uskosta, toivosta ja rakkaudesta, sillä tällä tavalla hän puhui kansalle opettaessaan sitä synagogassa, joka oli rakennettu jumalanpalveluspaikaksi.
2. Ja nyt minä, Mormon, puhun teille, rakkaat veljeni; ja se, että minä saan puhua teille tällä hetkellä, tapahtuu Isän Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armonsta ja hänen pyhästä tahdostansa, hänen minulle antamansa kutsumuksen lahjan nojalla.
3. Sen tähden minä haluaisin puhua teille, kirkon jäsenille, jotka olette rauhaa rakastavia Kristuksen seuraajia ja jotka olette saaneet riittävän toivon, minkä kautta pääsette Herran lepoon, tästä hetkestä lähtien aina kunnes saatte levätä hänen tykönänsä taivaassa.
4. Ja nyt, veljeni, minä näin ajattelen teistä teidän rauhaisan vaelluksenne takia ihmislasten parissa.
5. Sillä minä muistan Jumalan sanan, joka sanoo: Heidän teoistansa te heidät tunnette, sillä jos heidän tekonsa ovat hyviä, he itsekin ovat hyviä.
6. Sillä katso, Jumala on sanonut, ettei ihminen, joka on paha, taida tehdä sitä, mikä on hyvää, sillä jos hän antaa uhrilahjan tai rukoilee Jumalaa, mutta ei tee sitä vilpittömällä mielellä, se ei häntä mitään hyödytä.
7. Sillä katso, sitä ei lueta hänelle vanhurskaudeksi.
8. Sillä katso, jos ihminen, joka on paha, antaa uhrilahjan, hän tekee sen vastahakoisesti; sen tähden se luetaan hänelle samaksi kuin jos hän olisi jättänyt lahjan antamatta; sen tähden hänet katsotaan pahaksi Jumalan edessä.
9. Samoin lasketaan ihmiselle pahaksi, jos hän rukoilee, mutta ei sydämen vilpittömyydellä; eikä se häntä mitään hyödytä, sillä Jumala ei sellaisia kuule.
10. Sen tähden ihminen, joka on paha, ei voi tehdä sitä, mikä hyvää on; eikä hän anna hyvää lahjaa.
11. Sillä katso, karvas lähde ei voi antaa hyvää vettä, eikä hyvä lähde voi antaa karvasta vettä; sen tähden ihminen, joka on perkeleen palvelija, ei voi seurata Kristusta; ja jos hän seuraa Kristusta, hän ei voi olla perkeleen palvelija.
12. Niin kaikkalainen hyvä tulee Jumalalta, ja mikä pahaa on, tulee perkeleeltä, sillä perkele on Jumalan vihollinen ja taistelee alati häntä vastaan, kutsuen ja vietellen syntyä ja alati tekemään sitä, mikä on pahaa.
13. Mutta katso, mikä on Jumalasta, kutsuu ja houkuttelee alati tekemään hyvää; kaikki siis, mikä kutsuu ja houkuttelee tekemään hyvää sekä rakastamaan Jumalaa ja häntä palvelemaan, on Jumalan Hengen vaikutuksesta.
14. Ottakaa siis vaari, rakkaat veljeni, ettette katsoisi sellaisen, mikä on pahaa, olevan Jumalasta, tai sellaisen, mikä on hyvää ja Jumalasta, olevan perkeleestä.
15. Sillä katsokaa, veljeni, teidän asiaksenne on arvosteleminen jätetty, jotta te erottaisitte hyvän pahasta; ja se tapa, miten on arvosteltava, on selkeä, niin että te täysin pystytte erottamaan ne toisistaan, kuin päivänvalon yön pimeästä.
16. Sillä katso, Kristuksen Henki on jokaiselle annettu, jotta kukin osaisi erottaa hyvän pahasta; sen tähden minä ilmoitan teille, miten teidän tulee arvostella; siis kaikki, mikä kehoittaa tekemään hyvää ja saattaa uskomaan Kristukseen, tulee Kristuksen voiman ja lahjan kautta; sen tähden te voitte varmasti tietää sen olevan Jumalasta.
17. Mutta kaikki, mikä saattaa ihmistä tekemään pahaa ja olemaan uskomatta Kristukseen ja hänet kieltämään sekä olemaan Jumalaa palvelematta - sen te voitte varmasti tietää - on perkeleestä, sillä tällä tavoin perkele työskentelee, sillä hän ei ketään kehoita tekemään hyvää, ei yhden yhtäkään, eivätkä hänen enkelinsäkään; eivätkä ne, jotka hänen valtaansa alistuvat.
18. Ja nyt, veljeni, koska te tunnette sen valkeuden, jonka mukaan te voitte tuomita ja joka valkeus on Kristuksen valkeus, katsokaa, että ette arvostele väärin, sillä samalla tuomiolla kuin te tuomitsette, myös teidät tuomitaan.
19. Sen tähden minä pyydän teitä, veljet, tarkoin tutkimaan Kristuksen valkeudessa, jotta oppisitte erottamaan hyvän pahasta; ja jos te tartutte kaikkeen hyvään ettekä sitä tuomitse, te varmasti olette Kristuksen lapsia.
20. Mutta veljeni, kuinka on mahdollista, että te voisitte pitää kiinni kaikesta hyvästä?
21. Ja nyt minä tulen siihen uskoon, josta minä sanoin tahtovani puhua, ja minä sanon teille, millä tavoin te voitte pitää kiinni kaikesta hyvästä.

22. Sillä katso, Jumala, joka tietää kaikki ja on iankaikkisesta iankaikkiseen, lähetti enkeleitä palvelemaan ihmislapsia, ilmoittamaan heille Kristuksen tulemisesta; ja Kristuksessa oli tuleva kaikkinaisen hyvä.
23. Ja Jumala ilmoitti myös profeetoille omalla suullaan, että Kristus oli tuleva.
24. Ja katso, eri tavoin hän ilmoitti ihmislapsille asioita, jotka olivat hyviä; ja kaikki, mikä on hyvää, tulee Kristuksesta; muuten langenneita ihmisiä ei mikään hyvä voisi saavuttaa.
25. Sen tähden, enkelien palveluksen kautta ja jokaisesta sanasta, joka lähti Jumalan suusta, ihmiset alkoivat uskoa Kristukseen; ja niin he uskon kautta pitivät kiinni kaikesta hyvästä; ja niin oli aina Kristuksen tulemiseen saakka.
26. Ja hänen tultuaan ihmiset myös pelastuivat uskon kautta hänen nimeensä; ja uskon kautta heistä tuli Jumalan lapsia. Ja niin totta kuin Kristus elää, hän puhui nämä sanat meidän isillemme sanoen: mitä tahansa sellaista, mikä hyvää on, te Isältä minun nimesäni anotte, uskoen sen saavanne, katso, se teille annetaan.
27. Sen tähden, rakkaat veljeni, ovatko voimalliset teot loppuneet sen tähden, että Kristus on noussut taivaaseen ja on istunut Jumalan oikealle puolelle, vaatiakseen Isältä ne oikeutensa armahtamiseen, jotka hänelle kuuluvat ihmislasten suhteen?
28. Sillä hän on täyttänyt lain vaatimukset, ja hän vaatii itselleen kaikki ne, jotka uskovat häneen; ja ne, jotka uskovat häneen, riippuvat kiinni kaikessa hyvässä; sen tähden hän on puolustajana ihmislasten asiassa; ja hän asuu iankaikkisesti taivaissa.
29. Ja koska hän on tämän tehnyt, rakkaat veljeni, ovatko voimalliset teot loppuneet? Katso, minä sanon teille: eivät, eivätkä enkelit ole lakanneet palvelemasta ihmislapsia.
30. Sillä katso, he ovat hänen alamaisiansa ja velvolliset palvelemaan hänen käskynsä sanan mukaan, ilmaisten itsensä sellaisille, joilla on vahva usko ja luja mieli kaikkinaisessa hurskaudessa.
31. Ja heidän palveluksensa virka on ihmisten kutsuminen parannukseen sekä Isän ihmislapsille antamien lupauksen mukaisen työn täyttäminen ja tekeminen, tien valmistaminen ihmislasten keskuudessa julistamalla Kristuksen sanaa Herran valituille aseille, niin että he voivat hänestä todistaa.
32. Ja niin tekemällä Herra Jumala valmistaa tietä, että jäljelle jääneet ihmiset uskoisivat Kristukseen, että Pyhällä Hengellä olisi heidän sydämissään voimansa mukainen sija; ja tällä tavoin Isä täyttää lupaukset, jotka hän on antanut ihmislapsille.
33. Ja Kristus on sanonut: Jos te uskotte minuun, teillä on valta tehdä kaikkea, mikä minulle on otollista.
34. Ja hän on sanonut: Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun tyköni ja antakaa kastaa itsenne minun nimeeni ja uskokaa minuun, jotta pelastuisitte.
35. Ja nyt, rakkaat veljeni, jos niin on laita, että tämä, mitä minä olen puhunut teille, on totta, ja Jumala on näyttävä teille voimalla ja suurella kirkkaudella viimeisenä päivänä, että se on totta, ja jos se on totta, niin onko voimallisten tekojen aika päättynyt?
36. Tai ovatko enkelit lakanneet ilmestymästä ihmislapsille? Tai onko hän pidättänyt heiltä Pyhän Hengen voiman? Tai aikooko hän sen tehdä, niin kauan kuin aika kestää tai maa pysyy tai yksikin ihminen sen päällä on pelastettava?
37. Katso, minä sanon teille: ei; sillä voimalliset teot tehdään uskon kautta, ja uskon kautta enkelit ilmestyvät ja palvelevat ihmisiä; jos siis tällaista on lakannut tapahtumasta, niin voi ihmislapsia, sillä se on tapahtunut epäuskon tähden, ja kaikki on turhuutta.
38. Sillä yksikään ihminen ei Kristuksen sanojen mukaan voi pelastua, ellei usko hänen nimeensä; jos siis tällaista on lakannut tapahtumasta, on uskokin loppunut, ja kauhistava on ihmisen tila, sillä hän on kuin ei lunastusta lainkaan olisi tapahtunut.
39. Mutta katsokaa, rakkaat veljeni, teidän tilanne minä katson paremmaksi, sillä teidän nöyryydestänne minä päätän, että teillä on usko Kristukseen, sillä ellei teillä ole uskoa häneen, te ette kelpaa luettaviksi hänen kirkkonsa kansaan kuuluviksi.
40. Ja vielä, rakkaat veljeni, minä haluaisin puhua teille toivosta. Kuinka te voisitte saavuttaa uskon, ellei teillä olisi toivoa?
41. Ja mitä teidän on toivottava? Katso, minä sanon teille, että teidän tulee toivoa Kristuksen sovituksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman kautta tulevanne herätetyiksi iankaikkiseen elämään, mikä on tapahtuva sen tähden, että te uskotte häneen lupauksen mukaan.
42. Jos siis ihmisellä on uskoa, hänellä myös täytyy olla toivoa, sillä ilman uskoa ei voi olla toivoa.
43. Ja katso, vielä minä sanon teille, ettei ihmisellä voi olla uskoa ja toivoa, ellei hän ole sävyisä ja nöyrä sydämeltyään.
44. Muuten hänen uskonsa ja toivonsa on turha, sillä ei kukaan ole otollinen Jumalan edessä, paitsi sävyisät ja nöyrät sydämeltyään; ja jos ihminen on sävyisä ja nöyrä sydämeltyään ja tunnustaa Pyhän Hengen voimasta, että Jeesus on Kristus, hänellä täytyy olla rakkautta, sillä ellei hänellä ole rakkautta, hänellä ei ole mitään; sen tähden hänellä täytyy olla rakkautta.
45. Ja rakkaus on pitkämielinen ja lempeä, ei kadehdi, ei pöyhkeile eikä etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele pahaa eikä iloitse vääryydestä, vaan iloitsee totuudesta; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.
46. Jos teillä, rakkaat veljeni, siis ei ole rakkautta, te ette ole mitään, sillä rakkaus ei koskaan häviä. Pitäkää siis kiinni rakkaudesta, joka on suurin kaikista, sillä kaiken täytyy hävitä -
47. mutta todellinen rakkaus on Kristuksen puhdasta rakkautta, ja se pysyy iankaikkisesti; ja kenellä havaitaan sen rakkauden olevan viimeisenä päivänä, hän on saava hyvän osan.
48. Rukoilkaa siis, rakkaat veljeni, Isää koko sydämenne voimalla, että te täytyisitte tällä rakkaudella, jonka hän on antanut lahjaksi kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen totisille seuraajille, että teistä tulisi Jumalan lapsia; että me hänen ilmestyessänne tulemme hänen kaltaisiksensa, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on; että meillä olisi tämä toivo; että meidät puhdistettaisiin kuten hänkin on puhdas. Amen.

Mormonin kirje Moronille. Pienet lapset eivät ole parannuksen tai kasteen tarpeessa.

1. Kirje isältäni, Mormonilta, joka on kirjoitettu minulle, Moronille; ja hän kirjoitti sen minulle pian sen jälkeen, kun minut oli kutsuttu palveluksen työhön. Ja tällä tavoin hän kirjoitti minulle, sanoen:
2. Rakas poikani Moroni, minä iloitsen suuresti, että sinun Herrasi, Jeesus Kristus, on muistanut sinua ja on kutsunut sinut palvelukseensa ja pyhään työhönsä.
3. Minä aina muistan sinua rukouksissani, alati rukoillen Isää Jumalaa hänen Pyhän Lapsensa Jeesuksen nimessä, että hän rajattomassa hyvydessänsä ja armossansa varjelisi sinut antamalla sinulle loppuun asti vahvana pysyvän uskon hänen nimeensä.
4. Ja nyt, poikani, minä puhun sinulle siitä, mikä minua suuresti murehduttaa, sillä minua murehduttaa, että teidän keskuudessanne on alkanut esiintyä riitaa.
5. Sillä jos se, mitä olen kuullut, pitää paikkansa, teidän keskuudessanne on ollut kiistelyä pienten lastenne kastamisesta.
6. Ja nyt, poikani, minä haluaisin teidän ahkeroitsevan tämän suuren erehdyksen korjaamiseksi keskuudessanne, sillä tätä varten minä olen tämän kirjeen kirjoittanut.
7. Sillä heti tämän teistä kuultuani minä kysyin Herralta tätä asiaa. Ja Herran sana tuli minulle Pyhän Hengen voimasta, ja se kuului näin:
8. Kuuntele Kristuksen, Lunastajasi, Herrasi ja Jumalasi, sanoja. Katso, minä en tullut maailmaan kutsuakseni vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen; eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat; niinpä pienet lapset ovat terveitä, sillä he eivät kykene tekemään syntiä; siis Aadamin kirous on minussa otettu heiltä pois, niin ettei se pääse vaikuttamaan heihin, ja ympärileikkauksen laki on minussa poistettu.
9. Ja tällä tavoin Pyhä Henki ilmoitti Jumalan sanan minulle; sen tähden, rakas poikani, minä tiedän, että se, että te kastaisitte pieniä lapsia, olisi juhlamuotoista pilkkaa Jumalan edessä.
10. Katso, minä sanon sinulle, että tätä teidän tulee opettaa - parannusta ja kastetta niille, jotka ovat vastuullisia ja voivat tehdä syntiä; opettakaa vanhemmille, että heidän täytyy tehdä parannus ja antaa kastaa itsensä ja nöyrytä pienten lastensa kaltaisiksi, niin he kaikki pelastuvat pienine lapsinensa.
11. Eivätkä heidän pienet lapsensa ole parannuksen eivätkä kasteen tarpeessa. Katso, kaste on parannuksen kaste käskyjen täyttämiseksi, syntien anteeksisaamiseksi.
12. Mutta pienillä lapsilla on ollut elämä Kristuksessa maailman perustamisesta asti; ellei niin ole, Jumala on puolueellinen Jumala ja myös muuttuvainen Jumala sekä sellainen, joka katsoo henkilöön, sillä kuinka moni pieni lapsi onkaan kuollut ilman kastetta!
13. Jos siis pienet lapset eivät voisi pelastua ilman kastetta, niiden olisi täytynyt joutua loputtomaan helvettiin.
14. Katso, minä sanon teille, että se, joka luulee, että pienet lapset tarvitsevat kasteen, on katkeruuden sapessa ja kiinni vääryyden siteissä, sillä hänellä ei ole uskoa, toivoa eikä rakkautta; jos hänet sen tähden otettaisiin pois hänen vielä näin ajatellessaan, hänen täytyisi joutua helvettiin.
15. Sillä kauhistavaa jumalattomuutta on ajatella, että Jumala toisen lapsen pelastaa, koska hänet on kastettu, ja toinen joutuu kadotukseen, koska hän ei ole kastetta saanut.
16. Voi niitä, jotka tällä tavoin vääristelevät Herran tiet, sillä he hukkuvat, elleivät tee parannusta. Katso, minä puhun rohkeasti, koska olen siihen saanut valtuuden Jumalalta; enkä minä pelkää sitä, mitä ihmiset voivat tehdä, sillä täydellinen rakkaus karkoittaa kaiken pelon.
17. Ja minä olen sellaisen rakkauden täyttämä, joka on iankaikkista rakkautta; sen tähden kaikki lapset ovat minulle samanarvoiset; sen tähden minä rakastan pieniä lapsia täydellisellä rakkaudella, ja he ovat kaikki toistensa kaltaiset ja pelastuksesta osalliset.
18. Sillä minä tiedän, että Jumala ei ole puolueellinen Jumala eikä muuttuvainen olento, vaan hän on muuttumaton hamasta iankaikkisesta hamaan iankaikkiseen.
19. Pienet lapset eivät voi tehdä parannusta; sen tähden on kauhistavaa jumalattomuutta kieltää heidän osallisuutensa Jumalan puhtaaseen armoon, sillä heillä on kaikilla elämä hänessä hänen armonsa perusteella.
20. Ja se, joka sanoo, että pienet lapset tarvitsevat kasteen, kieltää Kristuksen armon ja tekee tyhjäksi hänen sovituksensa ja hänen lunastuksensa voiman.
21. Voi sellaisia, sillä heitä uhkaa kuolema, helvetti ja loputon vaiva. Minä sanon sen rohkeasti; Jumala on minua käsenyt. Kuunnelkaa sanojani ja ottakaa niistä vaari, taikka ne todistavat teitä vastaan Kristuksen tuomioistuimen edessä.
22. Sillä katso, kaikilla pienillä lapsilla on elämä Kristuksessa, sekä myös kaikilla niillä, jotka ovat ilman lakia. Sillä lunastuksen voima tulee kaikkien niiden osaksi, joilla ei ole lakia; sen tähden se, jota ei ole tuomittu eli se, jota tuomio ei koske, ei voi tehdä parannustakaan; eikä sellaisia kaste hyödytä mitään -
23. vaan se on pilkkaa Jumalan edessä ja kieltää Kristuksen armon ja hänen Pyhän Henkensä voiman ja turvaa kuolleisiin tekoihin.
24. Katso, poikani, tällaista ei pitäisi olla, sillä parannus kuuluu niille, jotka ovat tuomion alaiset ja rikotun lain kirouksen alaiset.
25. Ja ensimmäinen parannuksen hedelmä on kaste, ja kaste tulee uskon kautta käskyjen täyttämiseksi; ja käskyjen täyttäminen tuo syntien anteeksiannon;
26. ja syntien anteeksianto tuo mukanaan sydämen sävyisyyden ja nöyryyden; ja sydämen sävyisyyden ja nöyryyden johdosta tulee Pyhän Hengen osallisuus, joka Puolustaja täyttää toivolla ja täydellisellä rakkaudella, mikä rakkaus pysyy vahvana ahkerasti harjoitetavan rukouksen avulla, kunnes loppu tulee, jolloin kaikki pyhät saavat asua Jumalan tykönä.
27. Katso, poikani, minä kirjoitan sinulle vielä, ellen pian lähde laamanilaisia vastaan. Katso, tämän kansan eli Nefin kansan ylpeys on määrännyt sen häviön, ellei se tee parannusta.
28. Rukoile sen puolesta, poikani, että se tekisi parannuksen. Mutta katso, minä pelkään, että Henki on lakannut kiistelemästä sen kanssa, ja tässä osassa maata se koettaakin kumota kaiken Jumalalta tulevan voiman ja valtuuden, ja se kieltää Pyhän Hengen.

29. Ja näin suuren tiedon hyljättyänsä, poikani, sen täytyy pian hukkuu, että täyttyisivät ne profetiat, jotka profeetat ovat puhuneet, samoin kuin itse meidän Vapahtajamme sanat.
30. Jää hyvästi, poikani, kunnes jälleen kirjoitan sinulle tai sinut tapaan. Amen.

9 LUKU

Mormonin toinen kirje pojallensa Moronille.

Laamanilaiset ja nefiläiset syyllistyvät julmuuksiin. Erään isän viimeinen ja rakkauden sanelema kehoitus.

1. Rakas poikani, minä kirjoitan sinulle jälleen, että sinä tietäisit, että minä olen vielä elossa, mutta minä kirjoitan sellaista, mikä on murheellista.
2. Sillä katso, minä olen ollut ankarassa taistelussa laamanilaisia vastaan, voittoa saamatta; ja Arkeantus on saanut miekasta surmansa, ja samoin Luuram ja Emron; ja me olemme menettäneet suuren joukon parhaita miehiämme.
3. Ja nyt, katso, poikani, minä pelkään, että laamanilaiset hävittävät tämän kansan; sillä se ei tee parannusta, ja saatana yllyttää sitä alati vihaan toistansa vastaan.
4. Katso, minä näen alati vaivaa sen tähden, ja kun minä ankaruudella puhun Jumalan sanaa, se vapisee ja yltyy vihaan minua vastaan; ja kun minä en käytä ankaruutta, se paaduttaa sydämensä sanaa vastaan; sen tähden minä pelkään, että Herran Henki on lakannut kiistelemästä sen kanssa.
5. Sillä niin suuresti se vihoittelee, että minusta näyttää siltä, ettei se tunne kuoleman pelkoa, ja se on kadottanut rakkautensa toinen toistansa kohtaan, ja alati se janoaa verta ja kosta.
6. Mutta, rakas poikani, sen paatumuksesta huolimatta tehkäämme ahkerasti työtä, sillä jos me lakkaisimme ahertamasta, me joutuisimme tuomion alaisiksi, sillä meillä on työ tehtävänä, niin kauan kuin meillä on asumuksemme tässä savimajassa, voittaaksemme kaiken vanhurskauden vihollisen ja saadaksemme sieluillemme levon Jumalan valtakunnassa.
7. Ja nyt minä kirjoitan jotakin tämän kansan kärsimyksistä. Sillä katso, Amoronilta saamani tiedon mukaan laamanilaisilla on paljon vankeja, jotka he ottivat Serrisan tornin luona; ja siellä oli miehiä, naisia ja lapsia.
8. Ja noiden naisten ja lasten miehet ja isät he ovat tappaneet; ja he ruokkivat vaimoja heidän aviomiestensä lihalla ja lapsia heidän isiensä lihalla; ja he antavat heille vettä vain aivan vähän.
9. Ja niin suuri kuin tämä laamanilaisten kauhistus onkin, se ei kuitenkaan ylitä sitä kauhistusta, johon meidän väkemme Moriantumissa on syyllistynyt. Sillä katso, he ovat ottaneet vangiksi paljon laamanilaisten tyttäriä, ja riistettyään heiltä sen, mikä oli kaikkea muuta kalliimpaa ja arvokkaampaa, siveyden ja puhtauden -
10. ja tehtyään tämän he murhasivat heidät mitä julmimmalla tavalla, kiduttaen heitä, kunnes he kuolivat; ja tehtyään tämän he syövät heidän lihansa villipetojen lailla sydämensä paatumuksen tähden; ja sen he tekevät osoitukseksi urheudestaan.
11. Oi rakas poikani, kuinka voi tällainen kansa, joka on tapansa kadottanut -
12. (ja vain muutamia vuosia sitten se vielä oli tavoiltansa hyvä ja katsannoltaan kaunis kansa).
13. Mutta, oi poikani, kuinka voi tällainen kansa, joka hakee iloansa niin moninaisesta kauhistuksesta -
14. kuinka me voimme odottaa, että Jumala pidättäisi kätensä tuomitsemasta meitä?
15. Katso, minun sydämeni huutaa: Voi tätä kansaa. Käy tuomitsemaan, oi Jumala, ja peitä heidän syntinsä ja jumalattomuutensa ja kauhistuksensa kasvoiltasi!
16. Ja vielä, poikani, on paljon leskiä ja heidän tyttäriänsä, jotka ovat edelleen Serrisassa; ja katso, sen osan ruokavaroista, jota laamanilaiset eivät kuljettaneet pois, sen vei Senefin sotajoukko mennessään, jättäen heidät vaeltamaan, minne voivat, ruokaa etsimään; ja monet vanhat vaimot nääntyvät tielle ja kuolevat.
17. Ja sotajoukko, joka minulla on mukani, on heikko, ja laamanilaisten sotajoukot ovat minun ja Serrisan välillä; ja kaikki, jotka ovat paenneet Aaronin sotajoukon luo, ovat joutuneet sen kauhistavan raakuuden uhriksi.
18. Voi minun kansani turmelusta! Se on ilman järjestystä ja ilman armoa. Katso, minä olen vain ihminen, ja minulla on vain ihmisen voimat, enkä minä taida enää saada käskyjäni toteutetuiksi.
19. Ja he ovat tulleet turmeluksessaan väkeviksi, ja he ovat kaikki yhtä raakoja eivätkä säästä ketään, eivätkä vanhoja eivätkä nuoria; ja heidän ilonansa on kaikki muu paitsi se, mikä hyvää on; ja meidän vaimojemme ja lastemme kärsimykset tämän maan alueella ylittävät kaiken; kieli ei voi sitä kertoa, eikä sitä voida kirjoittaa.
20. Mutta nyt, poikani, minä en enää pitemmälti viivy tässä kauheassa näytelmässä. Katso, sinä tiedät tämän kansan jumalattomuuden; sinä tiedät, että sillä ei ole periaatteita ja että se on tuntoa vailla, ja sen pahuus ylittää laamanilaisten pahuuden.
21. Katso, poikani, minä en taida sitä jättää Jumalan haltuun, ettei hän minua löisi.
22. Mutta katso, poikani, sinut minä jätän Jumalan haltuun, ja minä luotan Kristukseen, että sinä pelastut; ja minä rukoilen Jumalaa säästämään sinun henkesi, niin että sinä saisit olla todistamassa hänen kansansa palaamisen hänen tykönsä taikka sen lopullisen häviön, sillä minä tiedän, että sen täytyy tuhoutua, ellei se tee parannusta ja palaa hänen tykönsä.
23. Ja jos se tuhoutuu, sen on käyvä kuin Jaredilaisten, etsiessään sydämensä halusta verenvuodatusta ja kosta.
24. Ja jos niin käy, että se tuhoutuu, me tiedämme, että paljon meidän veljiämme on siirtynyt laamanilaisten puolelle ja paljon enemmän vastaisuudessaakin siirtyy heidän puolelensa; kirjoita sen tähden jotakin, jos sinä säästyt ja minä kuolen enkä voi sinua nähdä; mutta minä luotan saavani pian nähdä sinut, sillä minulla on pyhiä aikakirjoja, jotka haluaisin sinulle luovuttaa.

25. Poikani, ole uskollinen Kristuksessa, älköönkä se, mitä minä olen kirjoittanut, murehdut-tako sinua, niin että se sinut hautaan painaisi, vaan nostakoon Kristus sinua, ja pysy-köön hänen kärsimyksensä ja kuolemansa sekä se, että hän ruumiissaan ilmaisi itsensä meidän isillemme, ja hänen armonsa ja pitkämielisyytensä sekä hänen kirkkautensa ja iankaikkisen elämän toivo alati mielessäsi.
26. Ja olkoon ja pysyköön alati kanssasi Isän Jumalan armo, hänen, jonka valtaistuin on ylhäällä taivaissa, ja meidän Herramme Jeesusken Kristuksen armo, hänen, joka istuu hänen voimansa oikealla puolella, kunnes kaikki on alistettu hänen allensa. Amen.

10 LUKU

Moroniin jäähyväiset laamanilaisille. Edellytykset, joiden perusteella itsekukin voi saada todis-tuksen Mormonin Kirjan totuudesta. Moroni sinetöi kansansa aikakirjan.

1. Nyt minä, Moroni, kirjoitan jotakin, mikä näyttää minusta hyvältä kirjoittaa, ja minä kirjoitan veljilleni laamanilaisille; ja minä haluaisin heidän tietävän, että enemmän kuin neljäsataa kaksikymmentä vuotta on kulunut siitä, kun merkki Kristuksen tulemisesta annettiin.
2. Ja minä sinetöin nämä muistiinpanot, lausuttuani teille ensin muutamia kehoituksen sanoja.
3. Katso, minä haluaisin kehoittaa teitä, että kun luette nämä, jos Jumala viisautessaan antaa teidän ne lukea, että te muistaisitte, kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille Aadamin luomisesta aina siihen hetkeen asti, jolloin te saatte nämä käsiinne, ja tutkiste-lisitte niitä sydämässänne.
4. Ja kun te nämä saatte, minä kehoittaisin teitä kysymään Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, eikö tämä kaikki ole totta; ja jos te kysytte vilpittömällä sydämellä ja vakain mielin, Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa teille siitä totuuden Pyhän Hengen voimalla.
5. Ja Pyhän Hengen voimasta te saatte kaikesta tietää totuuden.
6. Ja kaikki, mikä on hyvää, on vanhurskasta ja totista; sen tähden ei mikään, mikä on hyvää, kiellä Kristusta, vaan vahvistaa, että hän on.
7. Ja Pyhän Hengen voimasta te voitte tietää, että hän on; sen tähden minä kehoittaisin teitä olemaan kieltämättä Jumalan voimaa, sillä hän toimii voimansa kautta ihmislasten uskon mukaan, ja hän on sama tänään ja huomenna ja iankaikkisesti.
8. Ja vielä minä kehoitan teitä, veljeni, olemaan kieltämättä Jumalan lahjoja, sillä niitä on paljon, ja ne tulevat samalta Jumalalta. Ja näitä lahjoja jaellaan eri tavoin, mutta sama Jumala vaikuttaa kaikki kaikissa; ja ne annetaan Jumalan Hengen ilmoitusten kautta ihmisille heidän hyödyksensä.
9. Sillä katso, toinen saa Jumalan Hengeltä viisauden sanojen opettamisen lahjan;
10. ja toinen saman Hengen kautta lahjan opettaa tiedon sanoja;
11. ja joku ylen vahvan uskon; ja joku toinen terveeksi tekemisen lahjan saman Hengen kautta;
12. ja joku taas lahjan tehdä voimallisia ihmetekoja;
13. ja joku taas kaiken profetoimisen lahjan;
14. ja joku taas lahjan nähdä enkeleitä ja palvelevia henkiä;
15. ja joku taas kaikenlaisten kielten lahjan;
16. ja joku taas kielten ja erilaisten puhetapojen selittämisen lahjan.
17. Ja kaikki nämä lahjat tulevat Kristuksen Hengen kautta; ja niin kuin hän tahtoo, ne tulevat kullekin ihmiselle erikseen.
18. Ja minä haluaisin kehoittaa teitä, rakkaat veljeni, muistamaan, että jokainen hyvä lahja tulee Kristukselta.
19. Ja minä haluaisin kehoittaa teitä, rakkaat veljeni, muistamaan, että hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, ja ettei yksikään näistä lahjoista, jotka ovat hengellisiä, ikinä häviä, niin kauan kuin maailma pysyy, paitsi ihmislasten epäuskon tähden.
20. Sen tähden täytyy olla uskoa; ja jos täytyy olla uskoa, täytyy olla myös toivoa; ja jos täytyy olla toivoa, täytyy olla myös rakkautta.
21. Ja ellei teillä ole rakkautta, te ette mitenkään voi pelastua Jumalan valtakuntaan, ettekä te voi pelastua Jumalan valtakuntaan, ellei teillä ole uskoa; ettekä myöskään ellei teillä ole toivoa.
22. Ja ellei teillä ole toivoa, teidän pakosta täytyy olla epätoivossa; ja epätoivo tulee synnin tähden.
23. Ja Kristus totisesti sanoi meidän isillemme: jos teillä on uskoa, te voitte tehdä kaikkea, mikä minulle on otollista.
24. Ja nyt minä puhun kaikille maan äärille - että jos tulee päivä, jolloin Jumalan voima ja lahjat häviävät teidän keskuudestanne, se tapahtuu epäuskon tähden.
25. Ja voi ihmislapsia, jos näin tapahtuu, sillä teidän keskuudessanne ei ole silloin yhtäkään, joka hyvää tekee, ei yhden yhtäkään. Sillä jos teidän keskuudessanne yksikin hyvää tekee, hän toimii Jumalan voiman ja lahjojen vaikutuksesta.
26. Ja voi niitä, jotka nämä kadottavat ja kuolevat, sillä he kuolevat synneissänsä; eivätkä he voi pelastua Jumalan valtakuntaan; ja minä sanon sen Kristuksen sanojen perusteel-la; enkä minä valehtele.
27. Ja minä kehoitan teitä muistamaan nämä asiat, sillä pian tulee aika, jolloin te saatte tietää, että minä en valehtele, sillä te saatte nähdä minut Jumalan tuomioistuimen edes-sä; ja Herra Jumala sanoo teille: Enkö minä julistanut teille sanojani, jotka tämä mies kirjoitti, kuin kuolleista huutaen, kuin joku, joka tomusta puhuu?
28. Minä julistan näitä asioita, jotta profetiat täyttyisivät. Ja katso, ne tulevat lähtemään iankaikkisen Jumalan suusta; ja hänen sanansa on kaikuva vihellyskutsuna sukupolves-ta sukupolveen.
29. Ja Jumala on näyttävä teille, että se, mitä minä olen kirjoittanut, on totta.
30. Ja vielä minä tahtoisin kehoittaa teitä tulemaan Kristuksen tykö ja tarttumaan kiinni jokaiseen hyvään lahjaan sekä olemaan koskematta pahaan lahjaan ja saastaiseen.

31. Ja heräjä ja nouse tomusta, oi Jerusalem; ja pukeudu kauniisiin vaatteisiisi, sinä tytär Siion; ja vahvista vaarnasi ja laajenna rajasi ainaiseksi, ettei sinua enää häpeään saattetaisi, että liitot, jotka iankaikkinen Isä on tehnyt sinun kanssasi, oi Israelin huone, täytyisivät.
32. Tulkaa Kristuksen tykö ja tulkaa täydellisiksi hänessä ja luopukaa kaikesta jumalattomuudesta; ja jos te luovutte kaikesta jumalattomuudesta ja rakastatte Jumalaa kaikesta mielestänne sielustanne ja voimastanne, niin hänen armoansa riittää teille, niin että te hänen armostansa olisitte täydelliset Kristuksessa; ja jos te Jumalan armosta olette täydelliset Kristuksessa, te ette mitenkään voi kieltää Jumalan voimaa.
33. Ja vielä, jos te Jumalan armosta olette täydelliset Kristuksessa ettekä kiellä hänen voimaansa, te olette Jumalan armosta Kristuksessa pyhitetyt, Kristuksen veren kautta, joka vuodatettiin, Isän liiton mukaan, teidän syntienne anteeksi antamiseksi, että te tulisitte pyhiksi ja tahrattomiksi.
34. Ja nyt minä sanon kaikille jäähyväiset. Pian minä menen lepoon Jumalan paratiisiin, kunnes minun henkeni ja ruumiini jälleen yhtyvät ja minä riemuiten nousen ilmojen halki kohtaamaan teidät suuren Jehovan, sekä elävien että kuolleiden iankaikkisen Tuomarin, hyvän tuomioistuimen edessä. Amen.